

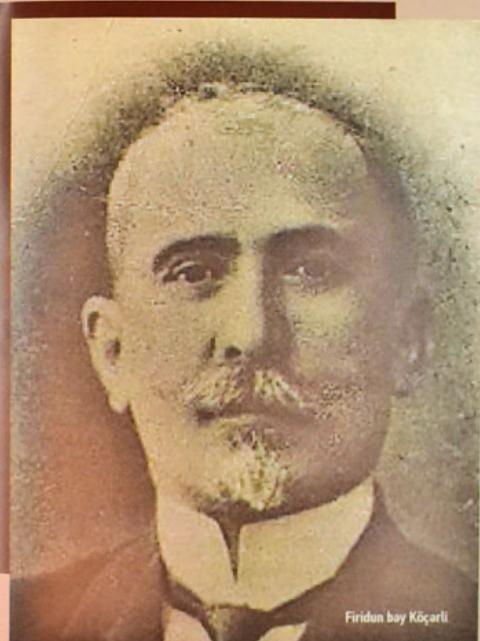
FİRİDUN BƏY KÖÇƏRLİ İRSİNİN NƏŞRİNİN TARİXİ MƏRHƏLƏLƏRİ

Şəhla Qəmbərova,

F.Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanasının direktoru

Əməkdar mədəniyyət işçisi

E-mail: cbs-1968@rambler.ru

Firdun bay Köçərli

XIX asır sonlarından başlayaraq Azərbaycan türklerinin etnik və mədəni-siyasi qüdrətini, mili varlığını bütün dünyaya tanıtmaq üçün fədakarlığı və ehtirası ilə faaliyyətə başlayan ziyalı şəxsiyyətlər arasında Firdun Bay Köçərliin bənzərsiz siması və böyük xidməti var.

Azərbaycan adabiyyatşunaslığının yaradıcısı, adabiyyat tarixinin sistemi tədqiqatçısı, təbtüfatçı, publisist, adəbi alaqlar mütəxəssisi Firdun Bay Köçərli maarifparvar ziyalılarının yaxından yardım və dəstəyi nəticəsində az zaman kasıstända klassik və müasir adabiyyat tarixçiliyinin bir çox adəbi simalarının hayat və yaradıcılığı, dövrü, içtimai və adəbi mühiti haqqında zangın material topladı, onları sistemləşdirdi, XX asır avallarındaki çağdaş adabiyyat elminin müəyyən prinsip və meyarları ilə elmi təsnifatını verdi. Mübarizəda

Firdun Bay Köçərli tək deyildi; dövrün tanınmış ziyaluları və adıbları İsmayıllı bay Qaspıralı, Eynali bay Sultanov, Ömer Faiq Nemanzadə, Əlimərədən bay Topçubaşov, Yusif Vəzir Çəmənzəməlini, Abdulla Şaiq, Sultan Məcid Qanızadə, Cəlil Məmmadquluzada, Üzeyir bay Hacıbəyli və başqları müntəzəm alaqa saxlayırdı, əldə etdikləri adabiyyat tarixi materiallarını ona göndərir, səhbatlarında adəbi irsimizin müxtəlif problemləri ilə bağlı mübahisə apardırlar. O işə təleyin, tanidiği ziyalıların yaratdığı şəraitdə yarananaraq minillik tarixi olan adabiyyatın sistemli elmi tarixini yaratmaq zarurətin realasdırındır.

Ədibin gördüyü işlərin miqyasını, garaklılığını dayarlıdan Y.V.Çəmənzəməlini xatırlayırdı: "Bütün Azərbaycan adabiyyatının təsdiq edən təkəc bir ad varsa, o da Firdun bay Köçərlidir ki, üç cild "Azərbaycan adabiyyatı tarixi" meydana gatırıb. Bu kitabı şərqsinusas bir əcnəbi yazsa idi Avropana elmi ilə böyük ad qazanırdı. Görəsan bəs bizim aramızda Firdun Bay Köçərli canabları kimi adamların amala galmasını niya şüx və havasla qarşılımamıraq".(3)

Firdun Bay Köçərli Azərbaycan adabiyyatı tarixinin bir sıra mərhələləri ilə yanşı, XIX asır adəbi irsimin ilə elmi tarixini yaradıb. Ədib milli adabiyyat tarixi ilə bağlı ilk tədqiqatlarına M.F.Axundzadə ilə başlayıb. O, hər şeydan əvvəl, iki əsrin qoşşığında M.F.Axundzadənin məarifçi realist sanat konsepsiyasının davamçısı və layiqli varisi kimi meydana çıxmışdı. Bədii yaradıcılığda müasirliyi, yenitəfakkür tipinə böyük qiymət verdiyi kimi, adəbi tənqid və adabiyyatşunaslığınıñ da bu nöqtəyi-nazarı müdafiə etməsini, həmin sahədə varislik əlaqlarının, davamlı ananaların yaranmasının istayırdı. Digər tərəfdən adib üçün zaman kontekstində XIX asır dəha yaxın, dəha maraqlı və calbedici idi. Həmin dövrün adəbi şəxsiyyətlərinin bir qismi hələ də yaradıcılığını davam etdirirdi. Eyni zamanda XIX asır sanatkarlarının qohumları, dostları, yaxın ünsiyyatda olanlar onunla alaqa saxlayırdı, öz xatiralarını söyləyirdi, allarında olan adəbi-tarixi faktları, materialları, böyük havasla təqdim edirdilər ki, bu da Firdun Bay Köçərliin faktiki olaraq XIX asır Azərbaycan adabiyyatının geniş miqyasda tədqiqini şərtləndirirdi.

Firdun Bay Köçərli adəbi-ictimai faaliyyətə İravan gimnaziyasında çalışdığı illərdən başlamış, ilk məqalələri bu dövrdə işq üzü

PARIXANIM MİKATILQIZI (MURADOVA)

F.B.KÖÇƏRLİ:
-ÜMİMATDAN - MİLLƏTƏ DOĞRU-

görmüşdür. Onun davamlılarından olan F.Hüseyin deyir ki, "XX yüzyılın iştihabında realist basır, dramaturji, ingiliz satira ve publisistik sahnesinde C.Mamadogluşuzanın, yeni şeir alanında M.B.Sabırın, müziği mədəniyyəti cabhısında U.Hacıbayovun gördüyü iştihabın yaşasın elmində Firdun Bay Koçerlının üzərində düşmüsdür" (2, s.421)

XIX. asırın 90-ci illerinde İravan gimnaziyasında müslümlü etdiyili dilli Firdûs Bay Koçayı millî adıbatıyla tarixini yaratmağı qarşısına maddi qoymış, alda etdilə materialinen "Azerbaijan tarihanın adıbatılılığı" (1903) adı altında Tiflisi'da risləndi. Nəfis olmasına rağmen, əsər nəşr olundundan sonra Azerbaijan ziyalılarında dəqiqəni çəkmiş, dünən müxtəlif ölkələrdən təhlil olunmalarını mümkül mətbəkələr göndərərək böyük, fundamental işi davam etdirəyib, adıbatlı taximizin bu ilk nümunəsinən Azərbaycan variantının hazırlanmasını arzulayırlardı. Bəla ki, asıl mənilə ehtiyac tam idi.

Fındıq Bay Koçlarınıñ arayalıçılığından Azerbaycan abdiyyatının müsür dünümü, onun tarixi keçmişsi li vahdatda örynləş. İravan gimnaziyasında çalışarkan o, Azerbaycan-türk abdiyyatına dair müxtəlif nümunaları, alzyama nüsnələrinin matbaa arşaları, şifa mülumatları toplayaraq tədqiq etməyə başlayısa, 25 ilinə qədər zahmətlərə sonra 1908-ci ilde üçüncü mödrəsə "Azerbaycan abdiyyatı" kitabın çap etdirmişdir. Bu kitab Azerbaycan abdiyyatının tarixini yaratmaq sahəsində qox mühüm, oluduga ahamiyətli bir işdir. Fındıq Bay Koçunuñ özüngəzədəki "taçrazlılığı" çərçivəsinə dağlıb abdiyyat tarixinin tadqiqini yeri istiqamət vermişdir. (20)

s.257) Ancaq titab hala adəbiyyat tarixi deyildi, onun mazmuniyyəti və strukturunda Şərq təzkirəçilərin analarının, xüsusi Lütfilə bar Azarın "Atagadda" kitabının fəsili və alamətləri aydın görünürdü. Hatta Firdun Bay Koçarı titabı hazırlayır "Atagaddan"ın daxili quruluşunu nümunə götürür, haqqında bəhs etdiyi şəhərləri regionlar üzrə düzümdür. Kitabın "Bir neçə söz" hissəsində adı özü yazılır: "Bu titab yazımda marhum Hacı Lütfilə bəy İqən Azarın taxalluslu "Atagadda" nam kitabından tutduguy qayda və rəvaiyi tətbiq edik, yəni Azərbaycanlıdan olur bir bildər və diyarnı şüra və üdəbat haqqında ayrı-ayrı malumat vermişini münasibdir". (8, s.69.) Kitabın tətbiq M.P.Vaqif, M.V.Vidadi, S.Ə.Nəbati, Abdulla bay Ası, İsmayılov bəy, Nakraman, Məmməd Bağır Xalxalı, xüsusiyyət M.F.Xuzandzadə, Qasim bəy Zakir, Seyid Əzim Şirvani haqqında çərkəl geni və atahaldıdır. Bu əşerkərlərdə haqqında bəhs olunan sanatkarların dovrù, həyatlı ictimai manşayı, təhsili, yaşayış tarzı, məşşəyiləti, müsərəlləri ilə münasibatları haqqında straflı malumat verir, yaradılışlarının asası istiqaməti müəyyənləşdirilir, çoxlu nümunələr göstərilir. Xaqani, Nizami, Açıq, Salık, Bakixanovdan bəhs edən hissələr da dolğunlaşdırılmışdır. Hamin hissələr bir tərəfdən fakt zanginliyi və daşıqlığı, digar tərəfdən malumatların elmiyi, qiyatların obyektivliyi, sanatkarların yarıdcılığı, onların adəbi tərəqqidə rotunu Azərbaycan adəbiyyatının ümumi inkişaf kontekstində, bəzən hətta ümumşər və ümum dünya bədii fikri kontekstində qiyatlaşdırılmışdır. Baxımdan iddiqatçı çıkar. "Azərbaycan adəbiyyatı" titabındaki çərkələrin cəx xunda gorunan ahatləri təhlili və qiyatlaşdırılmaların aksine, eləcə də, başlıca haqqında verilen malumat orta əsərlərin təzkirələrinin saviyasındır. Fatalı can Müştəri, əbülfat vəzifəsinə Tuti, Ağahüseyin Ağayev, Arif Sabit Şəhəraqı, Ağabəyir, Karim ağa Fateh, İbrahim Nicatı, Ələkbar Qasımov, Fil, Ağabəy Zuhur haqqında deyilərlər mahdud; Rəfael, Molot, Ələmər, Əli Qasim Şirvani, Zülalı, Şəhər Şirvani, Məlik Əfandı Şirvani bəy, Əli bəy malumat basdırıldı. Tədqiqatçı onların doğum və ölüm ilə, məkanı haqqında çox qisa informasiya, əsərlərinin bir nümunə verilməklə təqdim edilmişdir. Nasimi, Əsər Şirvani, Arif Şirvani haqqında bəhs edilmişdir. Mirza Hüseyn Saral bərada üç cümlə vardır. Nasimi və Arif Şirvani haqqında birinin birasından 5 bəyt, Mirza Hüseyn Saralın bərəsi, Arif Şirvani haqqında iki qazalı verilmişdir ki, bu faktlar Firdun Bay Koçarının Şərq təzkirəçilərin analarının və "Azərbaycan adəbiyyatı" titabının təkzibi təxərisiyyatlarından hələ tamadığını göstərir. Amma Firdun Bay Koçarı 130-a qədər şair və yazıçı haqqında (onlardan 111-nin ardı ədəkin, yaxud malumatın sarılışوانına oxşarlığını) təqdim etməmişdir. Azərbaycan adəbiyyatının varlığı, onun tarixi qadimlının və badi-estetik qüdratının eñan edənləri tətbiq etdiyi təcavüz verirdi. Lakin titabda Azərbaycan adəbiyyatının İslamaqadarki və XIII-XVII əsrərədən dövrü tədqiqatdan kanadara qalmışdır. Mənbələrin azlıqına görə onların həsişləndi. Q. Burhanəddin, Həqiqi, Xatır, əmədənən söz aşırınlığından Firdun Bay Koçarı Azərbaycan adəbiyyatı təkzibi dərin-mətərə dolju prinsiplərə asasında yazılmışdır. Kitabın "Başlangıç" hissəsində söz-sənətin - adəbiyyat - bir hər millatın şan və azamatının, tərəqqi və sadətə bənsələbərdən birləşir, "millatın "maddi" və saadə yollarını göstəran aineyi-haqiqatıñus" kimi qiyatlaşdırılır, şairin və ya yazıçının "millat həqiqi" və saraba irəsdən, şohrat və hörmətindən yetirən", "millatın cismiñi qəfa, ruhuna səfa, fikriña cıl, aqılıq və

tamani manavi ve ruhani qüvvələrinə bələ par verib uça maqama qaldırın' maarif xadimlari hesab edir, Azərbaycan adəbiyyatının tarix qədimliyini və estetik zanginlığını onu yaranan xalqın bədali-falsidəli dühəsi, tibbi istedid, fətiq qayıbatı, azadlıq ruhu ilə alaqlandırırdı. Firdun Bay Koçarıçı gərə "nə qədar bir qıvın və tayfa elinsiz və manifatsız olsa, bir o qədar onun adəbiyyatı zəif və bimizmən olacaqdır. Hətta cox təxfəllər vardır ki... adəbiyyatın olduğunu bilməzler". Bunlar dünya üzündə çox müddət yaşaması üçün və zay olurlar. Təraqqi və saadət fikrində olan və abidi zindanlıq arzusuna duşan qovm və millat garadırıq an aval öz ana dilinən vəsət qüvvət tapşmışına seyir və himmat göstərmiş və adəbiyyatlılığından asır-naftası və tasnifi-məmduhda ilə zanginlaşdırınsın". (8, s.70-71) "Qalrim" adəbiyyat işi başqa təri həsislərdir. Bundan bir har bir nübüvət və hekayinin məxsusi kətbini və munisi və har bir tasnifin öz müsənnisin və har bir şeir və qazalın müsayiyan şairi vardı. Elbəttə, bu qisim arslarla mülliyyat nüqsəsin və milliyət riyahası cəandan müşahidə olunmaz. Veli bir müsənnif və şair nə qədar öz millitəne yaxıq olsa, onun adat və xasiyyətləri üzrə nüsxə nümsətə, milliyət qanı onun damarlarında rəng artıq cariyanı etsə, bir o qədar onun arslarında dəxi milliyət oxusunu və milliyət nüqsəsin artıq görüncənəkdir". (8, s.77) "Azərbaycan adəbiyyatı" kitabının quruluş subüt edir ki, onun mülliyyili adəbiyyatın tarixinən yalnız elmi-nazari və metodoloji baxımdan düzgün yanışlaş, əsərinin "Bəşarlı, ğic" hissəsindən səfih adəbiyyatı müxtəlif janrlar: nəğmə, tapşma, mesal, nağmə və s. barəda söhbət etməqdə, əsildə adəbiyyat tarixi yaradılmışın eleyi yoluñunu göstərmidir. "Azərbaycan adəbiyyatı" kitabı coğrafi böyük üzrə yaxşılmış və şairən kitarban "Ganca", "Şirvan və Şamaxı", "Qarabağ - Şuşa şəhəri", "Bala", "İravən şairləri", "Dərbənd şairləri" bölmələrindən qurulmuşdır. M.Füzuli və regionlara hər birinə da xəlifli edilmişdir. Mərasimlərin görünüşü sababi odur ki, doğrudan da adı çəkilən yerlərin heç birinə Fuzulinin adıyrı yoxdur. Arası baxımdan on, tamam başqa bir abidi-madəni vənəli müxtəlif yetirməsidir. Firdun Bay Koçarıçı gərə, Azərbaycan türkləri "Zaqafqaziyənin Şəhəri" və Çanubunda suňka edən Şəki, Şirvan, Salyan, Bala, Ganca, Qazax, Qarabağ, İravən və Naxçıvan həsləsindən və İran dövlətinin şimalı-sarıçığında güzəran edən aqvar və tayavüfatdır ibarətdir". Fuzuli isə təkə Azərbaycan, xəudi tekə Osmanlı şairi deyil, ümumiyatla, türk şairindir, bütün "Türk şairlərinin babası, həbəcə olunur" və "Azərbaycan şurasına hamidən artıq tasır olubur". (8, s.84)

Kitab elmi-nazırı tâhiîllerlara barabar bâdiî nûmunârlarla da zângindir. Onun sahifalarında yer alan şerîf yüksâk sanat ömrâklarıdır. Bu keyfiyyatın gora "Azerbaycan adabiyâtı" müslâş adabiyât-münâtxabat darslıklärini xatırıldır, müslîl avvalca şairin tarcumey-halandan danışır, yâridülcümlüne sâs itâiqatârlarını aydinlaşdırır, faktlara sîyâkmakla fikirlerini asaslandırdı, sonra sıra, masalan, "Kolâmi-Qövsî", "Qazâli-Nica", "Müşâşeri-Âğamâsh Sîr-vani", yaxud "Qazâli-türki", "Ezân kalamı-türki", "Şerzârlarından bir neçesi barada zîr olunur, deyib sîren nûmunârları taqdim edir.

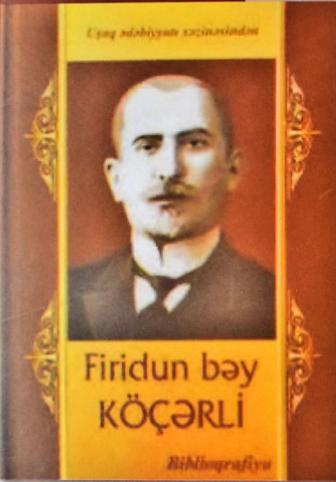
Firidun Bay Köçerliyə qədər XX asırda uşaq adabiyatı haqqında bir sıra elmi-nazri fikir və müləhizalar yaransa da, bu sahədə sistemli tədqiqat onun adı ilə bağlıdır. Azərbaycan uşaq adabiyatı XX

Esra qadar müstaqil bir yaradıcılıq sahibi kimi deyil, asasen, şifahi kalık yaradıcılığı ve yazılı adâbiyyatla alaqlı şekilde inkişaf etmiştir. (17, s.100)

Uzun asırlardan beri ağızdan-ağıza, dilden-dila keçen xalq adabıyatlý nümunaları kabilelerin maarrifçelerinin ziyâliından masalarlaslardan biri olmuşdur. Xalq adabıyatlý xalçın sarmasyasında Firdûs Bay Koçarlı usâşar üçün yazılmış "Balalara hıddîya" kitabının mügedüddiminasında şifâsı sonatı nümunalarının toplanması hemşîriyîlikteki bâhî erazide yazdırıldı: "Keçmîş şan ve şöhrat sahibi olan Türk milâti öz müşaitâsi, aynâ ve adatânia id yaratıldığrı qışım-qışım nağîl ve heykâl, gözâl manzûsa ve bayatî, hikmetkar mîsâller (atalar sözü), nazik manâlu muâmmâma ve apmacalar, kabilâqa qâbiş aqân duzgûrular ve yanıltılar, helyevatî qisiminden maxsus "sayâş sozâr" mürrî ayâm la xatirâlarda qâibidir ve bu hâlda unulmaqdâdir" (15, s.1-2). Firdûs Bay Koçarlı şayet edirdi ki, tarix keçmîşini, dilini, vatanını sevan inkışf etmiş imamlarımız şifâlı xalç adabıyatlý nümunalarını - kâmil-sövâq ve diqqatla cam edip ziqiyat sarmaya kimi salaylar ve balalarının ilk tallâmîn ve tarabyasını ornları oylatmaya başlıyâr" (15, s.2). Demâli, folklorumun tallâm-tarbyâî ünvanı ahâmyîyatını ilk plana çeken Firdûs Bay Koçarlı ziyâlalarını diqqatını bu iâbâ etmek istâyâr.

Pedagog "Balalara hadiyyə" kitabına usaqlarının yas xüsusiyyatlarına

olan nümunalar daxil etmişdir. Ona görə də hamin macmumi oxuya "balalar sadanacaq, bu sababa ki, onda darc olunuların cümləsi onların dünyasındadır, tabiatının iqtisazına müvafiqdir". Göründüyü kimi, alim, pedaqoq, filolog, adabiyatşunası Firdun Bay Köçərli hamin kitabını tərtib etmişdir. Bu işin zahid çıkmışdır (4, s.148).

Firdun Bay Köçərli kitabı yazdığu müqaddimədə hamin kitabın böyükler üçün dəmək olur ki, ona görə də hamin macmumi oxuya "balalar sadanacaq, bu sababa ki, onda darc olunuların cümləsi onların dünyasındadır, tabiatının iqtisazına müvafiqdir". Göründüyü kimi, alim, pedaqoq, filolog, adabiyatşunası Firdun Bay Köçərli hamin kitabını tərtib etmişdir. Bu işin zahid çıkmışdır (4, s.148).